

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2011. gada 17. martā*

Lieta C-221/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Prim'Awla tal-Qorti Ċivili* (Malta) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 4. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 17. jūnijā, tiesvedībā

AJD Tuna Ltd

pret

Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd un

Avukat Generali.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs H.N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*],
tiesneši A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], A. Ross [*A. Rosas*], A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*]
un P. Linda [*P. Lindh*] (referente),

* Tiesvedības valoda — maltiešu.

ģenerālvokāte V. Trstenjaka [V. *Trstenjak*],
sekretāre S. Stremholma [C. *Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 20. maija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *AJD Tuna Ltd* vārdā — Dž. Refalo [J. *Refalo*] un R. Mastrojāni [R. *Mastroianni*],
avukati,
- Maltas valdības vārdā — S. Kamiljēri [S. *Camilleri*], pārstāvis, kam palīdz
A. Buhagjars [A. *Buhagiar*], *avukat*,
- Grieķijas valdības vārdā — I. Halkiass [I. *Chalkias*] un S. Papajoanu
[S. *Papaïoannou*], pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā — Dž. Palmjēri [G. *Palmieri*], pārstāve, kurai palīdz F. Arē-
na [F. *Arena*], *avvocato dello Stato*,
- Eiropas Savienības Padomes vārdā — M. Simsa [M. *Sims*], D. Kimberlija
[G. *Kimberley*] un A. Vesterhofa Leflerova [A. *Westerhof Löfflerova*], kā arī
M. Sammuts [M. *Sammut*], pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā — K. Benksa [K. *Banks*], kā arī E. Depaskvāls
[E. *Depasquale*] un D. Nardi [D. *Nardi*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2010. gada 7. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- ¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Komisijas 2008. gada 12. jūnija Regulas (EK) Nr. 530/2008, ar ko nosaka ārkārtas pasākumus attiecībā uz seineriem, kas zvejo zilās tunzivis Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45°R garuma un Vidusjūrā (OV L 155, 9. lpp.; turpmāk tekstā — “Regula”), spēkā esamību un interpretāciju, kā arī par Padomes 2002. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 358, 59. lpp.; turpmāk tekstā — “Pamatregula”) 7. panta 2. punkta spēkā esamību.
- ² Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *AJD Tuna Ltd* (turpmāk tekstā — “*AJD Tuna*”) un *Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd* (Lauksaimniecības un zivsaimniecības direktors), kā arī *Avukat Generali* [Ģenerālvokātu] par lēmumu, ar kuru iepriekš minētais direktors, piemērojot Regulu, aizliedza *AJD Tuna* iegādāties vai ievest Maltā zilās tunzivis, lai veiktu to audzēšanas un uzbarošanas darbības.

Atbilstošās tiesību normas

Pamatregula

- 3 Ar Pamatregulu ir ieviesta kopējā zivsaimniecības politika attiecībā uz zivsaimniecības resursu saglabāšanu, apsaimniekošanu un izmantošanu.

- 4 Šīs regulas 2. pantā ar virsrakstu “Mērķi” ir noteikts:

“1. Kopējā zivsaimniecības politika garantē tādu ūdeņu dzīvo resursu izmantošanu, kas nodrošina noturīgus [ilgtspējīgus] ekonomiskos, vides un sociālos apstākļus.

Šajā nolūkā Kopiena, veicot pasākumus, kas paredzēti, lai aizsargātu un saglabātu ūdeņu dzīvos resursus, piemēro tālredzīgu pieeju, lai nodrošinātu ilgtspējīgu to izmantošanu un samazinātu zvejas darbību ietekmi uz jūras ekosistēmām. Tās mērķis ir pakāpeniski īstenot uz ekosistēmu balstītu pieeju attiecībā uz zivsaimniecības apsaimniekošanu. Tās mērķis ir veicināt efektīvas zvejas darbības ekonomiski stabilā un konkurētspējīgā zivsaimniecības un akvakultūras nozarē, nodrošinot pietiekami augstu dzīves līmeni tiem, kas ir atkarīgi no zvejas darbībām, un ņemot vērā patērētāju intereses.

2. Kopējā zivsaimniecības politikā ievēro šādus labas valsts pārvaldes principus:

- a) skaidri noteikta kompetence Kopienas, valsts un vietējā līmenī;
- b) lēmumu pieņemšanas process, kas balstīts uz pārdomātiem zinātniskiem ieteikumiem, kuri sniedz savlaicīgus rezultātus;
- c) plaša ieinteresēto personu iesaistīšana visos politikas posmos — no koncepcijas [izstrādes] līdz īstenošanai;
- d) saskaņotība ar citām Kopienas politikām, jo īpaši ar vides, sociālo, reģionālo, attīstības, veselības un patērētāju aizsardzības politiku.”

5 Šīs regulas 5. pantā ar virsrakstu “Atjaunošanas plāni” ir precizēts:

“1. Padome kā prioritāti pieņem atjaunošanas plānus zivsaimniecībām, kas izmanto krājumus, kuri pārsniedz drošas bioloģiskās robežas.

2. Atjaunošanas plānu mērķis ir nodrošināt krājumu atjaunošanu drošās bioloģiskās robežās.

[...]”

- 6 Saskaņā ar šīs regulas 7. pantu, kura virsraksts ir “Komisijas ārkārtas pasākumi”:

“1. Ja ir pierādījumi nopietniem draudiem, kas rodas zvejas darbību rezultātā un rada vajadzību pēc tūlītējas rīcības, attiecībā uz ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanu vai jūras ekosistēmu, Komisija pēc motivēta dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas var lemt par ārkārtas pasākumiem, kuri ilgst ne vairāk par sešiem mēnešiem. Komisija var pieņemt jaunu lēmumu pagarināt ārkārtas pasākumus ne vairāk kā par sešiem mēnešiem.

2. Dalībvalsts vienlaicīgi dara zināmu pieprasījumu Komisijai, citām dalībvalstīm un attiecīgajām reģionālajām konsultatīvajām padomēm. Tās var iesniegt savas rakstiskās atsauksmes Komisijai piecu darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

[...]

3. Ārkārtas pasākumi stājas spēkā nekavējoties. Par tiem informē attiecīgās dalībvalstis, un tos publicē *Oficiālajā Vēstnesī*.

[...]”

- 7 Pamatregulas 20. pantā ar virsrakstu “Zvejas iespēju piešķiršana” ir noteikts:

“1. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma lemj par nozvejas un/vai zvejas intensitātes ierobežojumiem un par zvejas iespēju sadalījumu starp dalībvalstīm, kā arī par nosacījumiem, kas saistīti ar šiem ierobežojumiem.

Zvejas iespējas sadala starp dalībvalstīm tādā veidā, lai nodrošinātu katras dalībvalsts zvejas darbību relatīvu stabilitāti attiecībā uz katru krājumu vai zvejniecību.

2. Ja Kopiena nosaka jaunas zvejas iespējas, Padome lemj par šo iespēju sadalījumu, ņemot vērā katras dalībvalsts intereses.

3. Katra dalībvalsts attiecībā uz kuģiem, kas peld ar tās karogu, lemj par metodi, kā sadalīt zvejas iespējas, kas piešķirtas attiecīgajai dalībvalstij atbilstoši Kopienas tiesībām. Dalībvalsts informē Komisiju par sadales metodi.

4. Padome nosaka zvejas iespējas, kas pieejamas ārpuskopienas valstīm Kopienas ūdeņos, un piešķir šīs iespējas katrai ārpuskopienas valstij.

5. Pēc paziņošanas Komisijai dalībvalstis var veikt pilnīgu vai daļēju apmaiņu ar tām piešķirtajām zvejas iespējām.”

8 Šīs regulas 26. pantā ar virsrakstu “Komisijas kompetence” ir paredzēts:

“[...]

2. Ja ir pierādījumi tam, ka noteikumi par saglabāšanu, kontroli, pārbaudi vai izpildi saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku netiek ievēroti un ka minētais var izraisīt nopietnus draudus ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanai vai efektīvas tās Kopienas kontroles un izpildes sistēmas darbībai, kas nosaka vajadzību pēc steidzamas darbības, Komisija rakstveidā informē attiecīgo dalībvalsti par saviem atzinumiem un nosaka termiņu, ne mazāku par 15 darbdienām, lai tā pierādītu atbilstību un sniegtu savas atsauksmes. Komisija ņem vērā dalībvalstu atsauksmes visās darbībās, ko tā var veikt saskaņā ar 3. punktu.

3. Ja ir pierādījumi riskam, ka zvejas darbības, ko veic attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā, var izraisīt nopietnus draudus ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanai, Komisija var veikt preventīvus pasākumus.

Šiem pasākumiem ir jābūt samērīgiem ar risku, kāds pastāv attiecībā uz nopietniem draudiem ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanai.

To ilgums nepārsniedz trīs nedēļas. Tos var pagarināt ne ilgāk kā par sešiem mēnešiem tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanai, pieņemot lēmumu saskaņā ar 30. panta 2. punktā noteikto procedūru.

Pasākumus atceļ nekavējoties, ja Komisija secina, ka attiecīgais risks vairs nepastāv.

4. Ja dalībvalsts kvotu, asignējumu vai pieejamo daļu uzskata par izmantotu, Komisija, pamatojoties uz pieejamo informāciju, var nekavējoties apturēt zvejas darbības.

[...]"

Īpašais zilās tunzivis nozveju reglamentējošais tiesiskais regulējums

Starptautiskais tiesiskais regulējums

- 9 Riodežaneiro (Brazīlija) 1966. gada 14. maijā parakstītās un 1969. gada 21. martā spēkā stājušās Starptautiskās konvencijas par tunzivju saglabāšanu Atlantijas okeānā (turpmāk tekstā — "Konvencija") pamatmērķis ir nodrošināt tunzivju krājumu saglabāšanu un optimālu pārvaldību Atlantijas okeānā un tam piegulošajās jūrās. Šis mērķis ir sasniedzams, īstenojot ciešāku sadarbību starp līgumslēdzējpuses, lai būtu iespējams uzturēt tunzivju populāciju tādā līmenī, kas ļauj panākt maksimāli ilgtspējīgu nozveju pārtikas un citiem mērķiem.
- 10 Šim nolūkam līgumslēdzējuses izveidoja Starptautisko Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisiju (*International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas*, turpmāk tekstā — "ICCAT"), tās uzdevums ir nodrošināt Konvencijas mērķu sasniegšanu.

- 11 Ar Padomes 1986. gada 9. jūnija Lēmumu 86/238/EEK (OV L 162, 33. lpp.) tika apstiprināta Eiropas Savienības pievienošanās šai konvencijai, kura ir tikusi grozīta ar Protokolu, kurš pievienots Nobeiguma aktam, ko 1984. gada 10. jūlijā Parīzē ir parakstījuši minētās konvencijas pušu pilnvarotie. Šī pievienošanās stājās spēkā 1997. gada 14. novembrī. Saskaņā ar Konvencijas XIV panta 6. punktu, tā no iepriekš minētā protokola izrietošajā redakcijā, Savienība, sākot no šī datuma, pārņem to dalībvalstu tiesības un pienākumus, kas jau ir bijušas Konvencijas dalībvalstis. Līdz ar to Savienība ir aizstājusi dalībvalstis *ICCAT* ietvaros.
- 12 Savā ikgadējā 2006. gada novembrī notikušajā sanāksmē *ICCAT* pieņēma Ieteikumu 06-05 par 15 gadu plāna izstrādi zilo tunzivju (*Thunnus thynnus*) krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā.
- 13 Lai atjaunotu attiecīgos krājumus, *ICCAT* atjaunošanas plānā ir paredzēts laika posmā no 2007. līdz 2010. gadam pakāpeniski samazināt kopējās pieļaujamās nozvejas (KPN) apjomu, ir noteikti ierobežojumi zvejai konkrētos apgabalos un laikos, jauns mazākais pieļaujamais zilo tunzivju lielums, pasākumi attiecībā uz sporta un atpūtas zveju, kā arī kontroles pasākumi un ir paredzēts īstenot *ICCAT* kopīgās starptautiskās inspekcijas shēmu, lai nodrošinātu atjaunošanas plāna efektivitāti.

Savienības tiesiskais regulējums

- 14 Saskaņā ar Pamatregulas 5. pantu Padome ir pieņēmusi 2007. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr. 1559/2007, ar ko izveido daudzgadu plānu zilās tunzivs krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 520/2007 (OV L 340, 8. lpp.).

15 Atbilstoši Regulas Nr. 1559/2007 1. pantam šajā regulā ir paredzēti vispārēji noteikumi par to, kā Kopienā ir piemērojams daudzgadu plāns zilo tunzivju krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā.

16 Šīs regulas preambulas 3. un 5. apsvēruma redakcija ir šāda:

“(3) Lai atjaunotu attiecīgos [zilo tunzivju] krājumus, *ICCAT* atjaunošanas plānā ir paredzēts no 2007. līdz 2010. gadam pakāpeniski samazināt kopējās pieļaujamās nozvejas (KPN) apjomu, ir noteikti ierobežojumi zvejai konkrētos apgabalos un laikos [...]

[...]

(5) Tāpēc *ICCAT* atjaunošanas plāns ir jāīsteno visu laiku, [...] piemērojot Regulu, ar ko izveido atjaunošanas plānu, kā paredzēts 5. pantā [Pamatregulā] [...]”

17 Saskaņā ar Regulas Nr. 1559/2007 3. pantu *ICCAT* noteiktā kopējā pieļaujamā nozveja no zilās tunzivs krājumiem Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā ir šāda: 2008. gadā — 28 500 tonnas, 2009. gadā — 27 500 tonnas un 2010. gadā — 25 500 tonnas.

18 Šīs regulas 4. pantā ir precizēts:

“1. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu attiecīgās dalībvalsts kuģu un to murdu piepūles [zvejas intensitātes] atbilstību zilo tunzivju zvejas iespējām, kas attiecīgai dalībvalstij ir pieejamas Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā.

2. Katra dalībvalsts sagatavo gada zvejas plānu kuģiem un murdiem, ar kuriem zvejo zilās tunzivis Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā. [...]

3. Gada zvejas plānā norāda:

- a) *inter alia*, kuģus, kas garāki par 24 metriem un kas iekļauti 12. pantā minētajā sarakstā, kā arī norāda tiem piešķirto individuālo kvotu;
- b) attiecībā uz kuģiem, kas īsāki par 24 metriem, un murdiem — vismaz piešķirto kvotu tām ražotāju organizācijām vai kuģu grupām, kas zvejo ar līdzīgiem rīkiem.

[...]”

19 Regulas Nr. 1559/2007 5. panta 2. punktā ir paredzēts, ka no 1. jūlija līdz 31. decembrim Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā ir aizliegts zvejot zilās tunzivis, izmantojot riņķvadus.

- 20 Šīs regulas 12. panta 1. punktā ir paredzēts, ka “līdz 2008. gada 31. janvārim [katra dalībvalsts] elektroniski nosūta Komisijai sarakstu, kurā iekļauti visi kuģi, kas peld ar tās karogu un kam izdota īpaša zvejas atļauja aktīvai zilo tunzivju zvejai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā”.
- 21 Atbilstoši Pamatregulas 20. pantam Padome pieņēma 2006. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 41/2007, ar ko 2007. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un — attiecībā uz Kopienas kuģiem — ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas ierobežojumi (OV 2007, L 15, 1. lpp.), kā arī 2008. gada 16. janvāra Regulu (EK) Nr. 40/2008, ar ko 2008. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un — attiecībā uz Kopienas kuģiem — ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas limiti (OV L 19, 1. lpp.).
- 22 Ar šīm regulām Padome noteica kopējo pieļaujamo nozveju katrā konkrētajā zvejas apgabalā un ar kvotu palīdzību sadalīja zvejas iespējas starp dalībvalstīm.
- 23 No šo regulu ID pielikumiem ir redzams, ka zilo tunzivju kopējā pieļaujamā nozveja Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā ir tikusi noteikta *ICCAT* ietvaros. Kopējā pieļaujamā nozveja attiecībā uz šo apgabalu un šo zivju sugu 2007. gadam bija noteikta 29 500 tonnu apmērā un 2008. gadam — 28 500 tonnu apmērā. No šī apmēra 9 397,70 tonnas 2007. gadam un 16 210,75 tonnas 2008. gadam tika piešķirtas Kopienai, un tās gandrīz pilnībā tika sadalītas starp Maltas Republiku, Grieķijas Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Itālijas Republiku, Kipras Republiku un Portugāles Republiku, bet pārējām dalībvalstīm visām kopā tika piešķirta kvota tikai 30 tonnu apmērā 2007. gadam un 60 tonnu apmērā 2008. gadam.

- ²⁴ Regulā Nr. 40/2008 paredzētais sadalījums starp dalībvalstīm vēlāk tika grozīts ar Komisijas 2008. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 446/2008, ar ko, ievērojot 21. panta 4. punktu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai, pielāgo dažas zilās tunzivs kvotas 2008. gadam (OV L 134, 11. lpp.).

Regula [Nr. 530/2008]

- ²⁵ Komisija Regulu ir pieņēmusi, pamatojoties uz Pamatregulas 7. panta 1. punktu.
- ²⁶ Regulas preambulas 1.–4., 6.–8., kā arī 10. apsvērumā ir paredzēts:
- “(1) [...] Regulā [...] Nr. 40/2008 [...] ir noteikts, kādu daudzumu zilās tunzivs Kopienas zvejas kuģi 2008. gadā drīkst nozvejot Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45°R garuma un Vidusjūrā.
- (2) Ar [...] Regulu [...] Nr. 446/2008 [...] [ir mainīts zilās tunzivs daudzums], ko Kopenas zvejas kuģi 2008. gadā drīkst nozvejot Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45°R garuma un Vidusjūrā.
- (3) [...] Regulā [...] Nr. 1559/2007 [...] noteikts, ka dalībvalstīm jāinformē Komisija par to kuģiem piešķirto individuālo kvotu, ja tie garāki par 24 metriem.

- (4) Kopējās zivsaimniecības politikas mērķis ir nodrošināt zvejniecības jomas dzīvotspēju ilgtermiņā, ar piesardzības principa palīdzību ilgtermiņā veidā izmantojot ūdeņu dzīvos resursus.

[...]

- (6) Komisijas rīcībā esošā, kā arī Komisijas inspektoru dalībvalstīs veikto pārbažu laikā gūtā informācija liecina, ka zvejas iespējas, kas iedalītas seineriem, kuri peld ar Grieķijas, Francijas, Itālijas, Kipras un Maltas karogu vai reģistrēti minētajās valstīs, zilās tunzivs zvejai Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45°R garuma un Vidusjūrā, būs uzskatāmas par pilnībā apgūtām 2008. gada 16. jūnijā, bet zvejas iespējas, kas iedalītas seineriem, kuri peld ar Spānijas karogu vai reģistrēti minētajā valstī, zvejai no jau minētā krājuma, būs uzskatāmas par pilnībā apgūtām 2008. gada 23. jūnijā.
- (7) [ICCAT] zinātniskā komiteja ir konstatējusi, ka flotes pārmērīgā kapacitāte ir galvenais faktors, kas varētu izraisīt zilās tunzivs krājumu izsīkšanu Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā. Flotes pārmērīgas kapacitātes dēļ pastāv būtisks risks, ka nozvejas daudzums pārsniegs atļauto daudzumu. Turklāt viena seinera dienas nozvejas kapacitāte ir tik liela, ka atļauto nozvejas līmeni var sasniegt vai pārsniegt ļoti ātri. Minētajos apstākļos, šai flotei pārsniedzot atļauto nozvejas līmeni, tiktu nopietni apdraudēta zilās tunzivs krājumu saglabāšana.
- (8) Zilās tunzivs zvejas laikā 2008. gadā Komisija cieši uzraudzīja, vai dalībvalstis pilda visas attiecīgo Kopienas noteikumu prasības. Komisijas rīcībā esošā, kā arī Komisijas inspektoru iegūtā informācija liecina, ka attiecīgās dalībvalstis

nav nodrošinājušas pilnīgu atbilstību prasībām, kas noteiktas Regulā [...] Nr. 1559/2007.

[...]

- (10) Lai stiprinātu minēto pasākumu efektivitāti nolūkā novērst nopietno apdraudējumu attiecībā uz zilās tunzivs krājumu izsīkšanu, Kopienas uzņēmējiem tiks aizliegts atļaut izkraut krastā, iesprotot, lai uzbarotu vai audzētu, un pārkraut zilās tunzivis, kuras seineri nozvejojuši Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45°R garuma un Vidusjūrā.”

27 Šīs regulas 1.–3. pantā ir noteikts:

“1. pants

No 2008. gada 16. jūnija ir aizliegts seineriem, kuri peld ar Grieķijas, Francijas, Itālijas, Kipras un Maltas karogu vai ir reģistrēti minētajās valstīs, zvejojot zilās tunzivis Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45°R garuma un Vidusjūrā.

No minētās dienas ir aizliegts arī paturēt uz kuģa, iesprotot, lai uzbarotu vai audzētu, pārkraut, pārvietot vai izkraut krastā šādus krājumus, ko nozvejojuši minētie kuģi.

2. pants

No 2008. gada 23. jūnija ir aizliegts seineriem, kuri peld ar Spānijas karogu vai ir reģistrēti minētajā valstī, zvejot zilās tunzivis Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45°R garuma un Vidusjūrā.

No minētās dienas ir arī aizliegts paturēt uz kuģa, iesprostot, lai uzbarotu vai audzētu, pārkraut, pārvietot vai izkraut krastā šādus krājumus, ko nozvejojuši minētie kuģi.

3. pants

1. Neskarot panta otro daļu [2. punktu], no 2008. gada 16. jūnija Kopienas uzņēmējiem ir aizliegts atļaut izkraut krastā, iesprostot, lai uzbarotu vai audzētu, un pārkraut Kopienas ūdeņos vai ostās zilās tunzivis, kuras seineri nozvejojuši Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45°R garuma un Vidusjūrā.

2. Līdz 2008. gada 23. jūnijam ir atļauts izkraut krastā, iesprostot, lai uzbarotu vai audzētu, un pārkraut Kopienas ūdeņos vai ostās zilās tunzivis, kuras Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45°R garuma un Vidusjūrā nozvejojuši seineri, kuri peld ar Spānijas karogu vai ir reģistrēti minētajā valstī.”

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

- 28 AJD Tuna ir Maltā reģistrēta sabiedrība, kuras galvenā darbība ir Vidusjūrā nozvejotu dzīvu zilo tunzivju audzēšana un uzbarošana, lai veiktu to tālākpārdošanu komersantiem. Prasītājam pieder divas zivju audzētavas ar maksimālo kapacitāti attiecīgi 2500 un 800 tonnas.
- 29 Pēc Regulas pieņemšanas *Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd* aizliedza AJD Tuna iegādāties un ievest Maltā zilās tunzivis savas darbības veikšanas nolūkā.
- 30 Apgalvojot, ka tā neesot varējusi iegādāties tādu zilo tunzivju daudzumu, uz kādu tai esot bijušas tiesības, AJD Tuna vērsās *Prim'Awla tal-Qorti Ċivili* ar prasību atlīdzināt zaudējumus, kas tai esot nodarīti šī aizlieguma dēļ, kurš esot pārmērīgs, nelikumīgs un nesaprātīgs.
- 31 Kā norādījusi iesniedzējtiesa, AJD Tuna apgalvo, ka 2008. gadā ICCAT bija tai atļāvusi iegādāties 3200 tonnas zilo tunzivju savas darbības veikšanai un ka tā līdz ar to bija iegādājusies šo daudzumu no Francijas un Itālijas zvejniekiem pirms zvejas sezonas atklāšanas. Aizliegums iegādāties vai ievest [zilās tunzivis] Maltā bija piemērojams ne vien Savienības ūdeņos nozvejotajām zilajām tunzivīm, bet arī ārpus šiem ūdeņiem nozvejotajām zilajām tunzivīm. Tādējādi AJD Tuna neesot varējusi iegādāties tādu zilo tunzivju daudzumu, kādu tai bija tiesības turēt savā zivsaimniecībā.
- 32 Līdz ar to iesniedzējtiesa uzskatīja, ka lietas iznākums ir atkarīgs no Regulas spēkā esamības.

Šādos apstākļos *Prim'Awla tal-Qorti Ċivili* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai [Regula] ir spēkā neesoša tādēļ, ka ar to tiek pārkāpti EKL 253. panta noteikumi, jo šajā regulā nav norādīts pietiekams pamatojums tās 1., 2. un 3. pantā minēto ārkārtas pasākumu veikšanai un nav pietiekami skaidri norādīti šo pasākumu pamatā esošie apsvērumi?

- 2) Vai [Regula] ir spēkā neesoša tādēļ, ka ar to tiek pārkāpti [Pamatregulas] 7. panta 1. punkta noteikumi, jo tās preambulas apsvērumos nav sniegti pietiekami pierādījumi par[, pirmkārt,] nopietniem draudiem ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanai vai jūras ekosistēmai, ko rada zvejas darbība, un[, otrkārt,] vajadzību veikt tūlītējus pasākumus?

- 3) Vai [Regula] ir spēkā neesoša tādēļ, ka veiktie pasākumi ietekmē tādu Kopienas uzņēmēju kā prasītāja tiesisko paļāvību, kuras pamatā ir [...] Regulas Nr. 446/2008 1. pants un [Pamatregulas] 2. pants?

- 4) Vai [Regulas] 3. pants ir spēkā neesošs tādēļ, ka ar to tiek pārkāpts samērīguma princips tiktāl, ciktāl tajā paredzēts, ka[, pirmkārt,] neviens Kopienas uzņēmējs nevar veikt darbību, kas ietver tunzivju izkraušanu krastā vai ievietošanu sprosotos, lai audzētu un uzbarotu, pat ja tās ir tunzivis, kas nozvejotas agrāk un pilnībā ievērojot [Regulu], un[, otrkārt,] neviens Kopienas uzņēmējs nevar veikt minētās darbības attiecībā uz tunzivju lomiem, ko nozvejojuši zvejnieki, kuru kuģi nepeld ar kādas no to dalībvalstu karogiem, kuras uzskaitītas [Regulas]

1. pantā, pat ja minētie tunzivju lomi nozvejoti atbilstoši [ICCAT] noteiktajām kvotām?

- 5) Vai [Regula] ir spēkā neesoša tādēļ, ka ar to tiek pārkāpts samērīguma princips, jo Komisija nav pierādījusi, ka pasākumi, ko tā grasījās veikt, būtu veicinājuši tunzivs krājumu atjaunošanu?
- 6) Vai [Regula] ir spēkā neesoša tādēļ, ka tajā paredzētie noteikumi ir nesaprātīgi un izraisa diskrimināciju pilsonības dēļ EKL 12. panta izpratnē tiktāl, ciktāl minētajā regulā ir nošķirti seineri, kuri peld ar Spānijas karogu, un seineri, kuri peld ar Grieķijas, Itālijas, Francijas, Kipras un Maltas karogu, un šīs sešas valstis ir nošķirtas no citām dalībvalstīm?
- 7) Vai [Regula] ir spēkā neesoša tādēļ, ka nav tikuši ievēroti saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu aizsargājamie tiesību aizsardzības principi, jo ieinteresētajām personām un dalībvalstīm netika dota iespēja iesniegt savus rakstveida apsvērumus pirms lēmuma pieņemšanas?
- 8) Vai [Regula] ir spēkā neesoša tādēļ, ka nav ticis ievērots sacikstes princips (*audi alteram partem*), kas ir Kopienas tiesību vispārējs princips, jo ieinteresētajām personām un dalībvalstīm netika dota iespēja iesniegt savus rakstveida apsvērumus pirms lēmuma pieņemšanas?

- 9) Vai [Pamatregulas] 7. panta 2. punkts ir spēkā neesošs tādēļ, ka nav ticis ievērots sacīkstes princips (*audi alteram partem*), kas ir vispārējs Kopienų tiesību princips, un/vai saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu aizsargājamie tiesību aizsardzības principi, un līdz ar to, vai [Regula] ir spēkā neesoša tādēļ, ka tā ir tikusi pieņemta, pamatojoties uz [Pamatregulu]?
- 10) Ja Eiropas Savienības Tiesa uzskatītu, ka [Regula] ir spēkā, vai šī regula ir interpretējama tādējādi, ka tās 3. pantā noteiktie pasākumi liedz Kopienų uzņēmējiem veikt arī tādu zilo tunzivju lomu izkraušanu, ievietošanu sprostos, lai uzbarotu vai audzētu, vai pārkraušanu Kopienų ūdeņos vai ostās, ko Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45°R garuma un Vidusjūrā nozvejojuši seineri, kuri peld ar trešās valsts karogu?”

Par lūgumu izdot rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumu veikšanu un/vai mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu

- ³⁴ Ar aktu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 19. oktobrī, Komisija lūdza Tiesai izdot rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumu veikšanu un/vai atkārtotu mutvārdu procesa sākšanu atbilstoši Tiesas Reglamenta 60. un 61. pantam.
- ³⁵ Ar aktu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 27. oktobrī, Padome pauda savu atbalstu Komisijas paustajam lūgumam.
- ³⁶ Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Tiesa pēc savas ierosmes vai pēc ģenerālvokāta ieteikuma, vai arī lietas dalībnieku lūguma var izdot rīkojumu par mutvārdu procesa atkārtotu

sākšanu atbilstoši tās Reglamenta 61. pantam, ja tā uzskata, ka tai nav pietiekami skaidri lietas apstākļi vai ka lieta ir jāizskata, ņemot vērā argumentu, ko lietas dalībnieki nav apsprieduši (it īpaši skat. 2008. gada 26. jūnija spriedumu lietā C-284/06 *Burda*, Krājums, I-4571. lpp., 37. punkts, kā arī 2009. gada 8. septembra spriedumu lietā C-42/07 *Liga Portuguesa de Futebol Profissional un Bwin International*, Krājums, I-7633. lpp., 31. punkts).

- 37 Sava prasības pieteikuma pamatojumam Komisija ir izvirzījusi vairākus iebildumus attiecībā uz mutvārdu procesa norisi, kas, pēc tās domām, pamatojot to, lai Tiesa izdotu rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumu veikšanu un/vai atkārtotu mutvārdu procesa sākšanu ar mērķi precizēt Regulas pieņemšanas pamatā esošos faktiskos apstākļus.
- 38 Vispirms — kaut arī tiesvedības valoda esot bijusi maltiešu valoda, *AJD Tuna* pārstāvis esot uzstājies itāļu valodā, un Tiesa to esot atļāvusi, neinformējot par to Padomi un Komisiju.
- 39 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Reglamenta 29. panta 2. punkta c) apakšpunkta otrajā daļā ir precizēts, ka pēc vienas pamata lietas puses pienācīgi pamatota pieteikuma un pēc pretējās puses un ģenerālvokāta uzklaušanās kā tiesvedības valodu mutvārdu procesā var atļaut lietot kādu citu no šā panta 1. punktā minētajām valodām.
- 40 Ar vēstuli, kas Tiesas kancelejā iesniegta 2010. gada 11. februārī, *AJD Tuna* lūdza atļauju sniegt mutvārdu paskaidrojumus angļu vai itāļu valodā. Ar 2010. gada 14. aprīļa lēmumu pēc pārējo pamata lietas dalībnieku un ģenerālvokāta uzklaušanās Tiesas otrās palātas priekšsēdētājs atļāva *AJD Tuna* sniegt mutvārdu paskaidrojumus itāļu valodā. Padome un Komisija — nebūdamas pamata lietas dalībnieces — par šo atļauju netika informētas.

- 41 Komisija tāpat norāda, ka tiesas sēdē vienam no tās pārstāvjiem — E. Depaskvālam neesot atļauts atbildēt uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem angļu valodā, lai arī Komisija esot saņēmusi attiecīgu atļauju un tās pārstāvji uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem drīkstot atbildēt šajā valodā.
- 42 Ar vēstuli, ko parakstījuši K. Benksa, E. Depaskvāls un D. Nardi un kas Tiesas kancelejā iesniegta 2010. gada 19. aprīlī, Komisija lūdza Tiesai atļaut K. Benksai un D. Nardi atbildēt uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem angļu valodā. Otrās palātas priekšsēdētājs 2010. gada 26. aprīlī šo lūgumu apmierināja.
- 43 Tā kā Komisijas lūgums attiecās vienīgi uz K. Benksu un D. Nardi, atļauja atbildēt uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem angļu valodā nevarēja attiekties arī uz E. Depaskvālu, kaut arī attiecīgā atļauja bija formulēta vispārīgi.
- 44 Turklāt, kā norādījusi arī Komisija, tā kā maltiešu valoda ir E. Depaskvāla dzimtā valoda, viņam nevarēja būt sarežģīti atbildēt uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem šajā valodā.
- 45 Attiecībā uz iebildumiem par ģenerālvokātes secinājumu saturu ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 252. panta otro daļu ģenerālvokāta pienākums ir, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē izteikt pamatotus secinājumus par lietām, kurās atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtiem ir vajadzīga ģenerālvokāta iesaistīšanās. Šīs funkcijas ietvaros ģenerālvokāts vajadzības gadījumā var izvērtēt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, aizstājot to ar plašāku kontekstu nekā iesniedzējtiesas vai pamata lietas dalībnieku šauri noteiktais konteksts. Tiesai nav saistoši nedz ģenerālvokāta secinājumi, nedz šo secinājumu pamatojums (skat.

2010. gada 11. novembra spriedumu lietā C-229/09 *Hogan Lovells International*, Krājums, I-11335. lpp., 26. punkts).

- ⁴⁶ Tiesa uzskata, ka tās rīcībā šajā gadījumā ir visi pierādījumi, kas vajadzīgi, lai atbildētu uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem.
- ⁴⁷ Līdz ar to lūgums par pierādījumu savākšanas pasākumu veikšanu un atkārtotu mutvārdu procesa sākšanu ir jānoraida.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par septīto, astoto un devīto jautājumu

- ⁴⁸ Uzdodot šos jautājumus, kuri ir jāizskata kopā un pirms pārējiem jautājumiem, iesniedzējtiesa pauž šaubas par Regulas, kā arī Pamatregulas, pamatojoties uz kuru Regula tika pieņemta, 7. panta spēkā esamību. Konkrētāk — šī tiesa būtībā jautā Tiesai, vai Pamatregulas 7. panta 2. punkts ir spēkā neesošs tādēļ, ka tajā nav paredzētas dalībvalstu un ieinteresēto personu tiesības iesniegt to apsvērumus Komisijai brīdī, kad tā pati pēc savas ierosmes plāno veikt šī 7. panta 1. punktā paredzētos ārkārtas pasākumus, kas ir uzskatāms par sacīkstes principa un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā — “Harta”) 47. pantā noteikto principu pārkāpumu.

- 49 Hartas 41. pantā — kura noteikumi, kā apgalvo *AJD Tuna*, esot tikuši pārkāpti — ir apstiprinātas ikvienas personas tiesības tikt uzklautātai, pirms tiek veikts kāds individuāls pasākums, kas to varētu nelabvēlīgi ietekmēt. No tā izriet, ka šī tiesību norma neattiecas uz vispārpiemērojamu tiesību aktu izstrādes procesu.
- 50 No LESD 288. pantā ietvertās definīcijas izriet, ka regulas ir vispārpiemērojamas, tās uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojamas visās dalībvalstīs.
- 51 Lai nošķirtu regulu no lēmuma, jāņem vērā, vai apskatāmais akts ir vispārpiemērojams (it īpaši skat. 1993. gada 12. jūlija rīkojumu lietā C-168/93 *Gibraltar un Gibraltar Development/Padome, Recueil*, I-4009. lpp., 11. punkts). Akts ir vispārpiemērojams, ja tas piemērojams objektīvi noteiktām situācijām un ja tas rada tiesiskas sekas attiecībā uz vispārēji un abstrakti definētām personu kategorijām (it īpaši skat. 1982. gada 6. oktobra spriedumu lietā 307/81 *Alusuisse Italia/Padome un Komisija, Recueil*, 3463. lpp., 9. punkts).
- 52 Pamatregulas 7. panta 1. punktā Komisijai ir paredzēts veikt pasākumus, lai novērstu nopietnus draudus attiecībā uz ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanu vai jūras ekosistēmu, ja šis apdraudējums rodas zvejas darbību rezultātā. Veiktie pasākumi līdz ar to ietekmē saimnieciskās darbības subjektus, kas darbojas zivsaimniecības jomā kādā noteiktā apgabalā, un attiecas uz noteiktu sugu. Tādējādi ārkārtas pasākumi netiek veikti, ņemot vērā saimnieciskās darbības subjektu intereses, bet gan ar vienīgo mērķi saglabāt ūdeņu dzīvos resursus un jūras ekosistēmu. Pamatojoties uz šī iepriekš minētā 7. panta 1. punktu pieņemtās regulas ir piemērojamas objektīvi noteiktām situācijām

un rada tiesiskas sekas attiecībā uz vispārēji un abstrakti noteiktām personu kategorijām šī sprieduma iepriekšējā punktā minētās judikatūras izpratnē.

- 53 No šiem apsvērumiem izriet, ka Pamatregulas 7. panta 2. punkts nav spēkā neesošs tādēļ, ka tajā nav paredzēts, ka šī panta 1. punktā paredzēto ārkārtas pasākumu noteikšanas procedūras laikā ir jāsaņem to saimnieciskās darbības subjektu apsvērumi, kurus varētu ietekmēt šie pasākumi.
- 54 Turklāt Hartas 47. pantā — tiktāl, ciktāl tajā ir paredzēts, ka ikvienai personai, kuras Savienības tiesībās garantētās tiesības un brīvības tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, — ir vēlreiz apstiprināts efektīvas tiesiskās aizsardzības princips, kas ir vispārējs Savienības tiesību princips, kurš izriet no visām dalībvalstīm kopējām konstitucionālajām tradīcijām (skat. 2007. gada 13. marta spriedumu lietā *C-432/05 Unibet*, Krājums, I-2271. lpp., 37. punkts, kā arī 2008. gada 3. septembra spriedumu apvienotajās lietās *C-402/05 P* un *C-415/05 P Kadi un Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, Krājums, I-6351. lpp., 335. punkts).
- 55 Tiktāl, ciktāl iesniedzējtiesa ir uzdevusi Tiesai jautājumu nevis par iespējamo tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu, bet gan par to, ka ieinteresētajām personām un dalībvalstīm nav iespējams iesniegt to rakstveida apsvērumus, pirms Komisija veic ārkārtas pasākumus atbilstoši Pamatregulas 7. panta 1. punktam, Hartas 47. pants nav piemērojams.
- 56 Līdz ar to uz septīto, astoto un devīto jautājumu ir jāatbild, ka, izskatot uzdotos jautājumus, nav atklājušies nekādi apstākļi, kas varētu ietekmēt Regulas un Pamatregulas 7. panta 2. punkta spēkā esamību, ņemot vērā sacīkstes principu un efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu.

Par pirmo un otro jautājumu

- 57 Ar šiem jautājumiem, kas ir izskatāmi kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā Tiesai, vai Regula atbilst LESD 296. panta 2. punktā paredzētajam pienākumam norādīt pamatojumu, it īpaši, vai šajā pamatojumā ir pietiekamā apmērā norādīti apstākļi, pastāvot kuriem Komisija ir tiesīga veikt darbības, pamatojoties uz Pamatregulas 7. panta 1. punktu.
- 58 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 296. panta 2. punktā prasītais pamatojums ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam un tam ir skaidri un nepārprotami jāatklāj iestādes, kas ir pieņēmusi tiesību aktu, argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt pieņemtā pasākuma pamatojumu un lai kompetentā tiesa varētu veikt savu pārbaudi. Netiek prasīts, lai pamatojumā būtu norādīti visi attiecīgie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta 2. punkta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī situāciju, kādā tas pieņemts, kā arī visas tiesību normas, kas reglamentē attiecīgo jautājumu (šajā ziņā it īpaši skat. 2002. gada 12. decembra spriedumu lietā C-5/01 Beļģija/Komisija, *Recueil*, I-11991. lpp., 68. punkts; 2004. gada 15. jūlija spriedumu lietā C-501/00 Spānija/Komisija, Krājums, I-6717. lpp., 73. punkts, un 2009. gada 5. marta spriedumu lietā C-479/07 Francija/Padome, 49. punkts).
- 59 Turklāt no pastāvīgās judikatūras izriet arī, ka pienākuma norādīt pamatojumu apjoms ir atkarīgs no attiecīgā tiesību akta formas un ka, runājot par vispārpiemērojamiem tiesību aktiem, pamatojums var būt aprobežots ar to, ka, pirmkārt, tiek norādīta situācija, kas novedusi pie šī tiesību akta pieņemšanas kopumā, un, otrkārt, vispārējais mērķis, kuru ar to ir paredzēts sasniegt. Šādā kontekstā Tiesa it īpaši ir precizējusi, ka būtu pārmērīgi pieprasīt sniegt īpašu pamatojumu par dažādajām izmantotajām tehniskajām izvēlēm, ja ar apstrīdēto aktu tiek atklāts iestādes nolūks (it īpaši skat. 2000. gada 7. novembra spriedumu lietā C-168/98 Luksemburga/Parlaments un Padome, *Recueil*, I-9131. lpp., 62. punkts; 2003. gada 9. septembra spriedumu lietā

C-361/01 P *Kik/ITSB, Recueil*, I-8283. lpp., 102. punkts, kā arī 2004. gada 9. septembra spriedumu lietā C-304/01 Spānija/Komisija, Krājums, I-7655. lpp., 51. punkts).

- 60 Tiesa tāpat ir nospriedusi, ka LESD 296. panta 2. punktā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu ir būtiska formalitāte, kura ir jānošķir no jautājuma par pamatojuma pamatotību, kas attiecas uz strīdīgā akta likumību pēc būtības (šajā ziņā skat. 2002. gada 19. septembra spriedumu lietā C-113/00 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-7601. lpp., 47. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā Francija/Padome, 50. punkts).
- 61 Piemērojot šos iepriekš minētos principus, ir jānoskaidro, vai Regula atbilst LESD 296. panta 2. punktā paredzētajām prasībām attiecībā uz pamatojumu.
- 62 Regula tika pieņemta, pamatojoties uz Pamatregulas 7. panta 1. punktu. Saskaņā ar šo tiesību normu Komisija ir tiesīga, tai skaitā patī pēc savas ierosmes, lemt par ārkārtas pasākumu piemērošanu, ja ir izpildīti trīs nosacījumi. Vispirms ir jāpastāv nopietniem draudiem attiecībā uz dzīvo resursu saglabāšanu vai jūras ekosistēmu. Tālāk šiem draudiem ir jābūt tādiem, kas rodas zvejas darbību rezultātā. Visbeidzot, ir jāpastāv vajadzībai pēc tūlītējas rīcības, lai novērstu šos draudus.
- 63 Attiecībā uz pierādījumiem par nopietniem draudiem zilo tunzivju krājumu saglabāšanai Regulas preambulas 1., 2. un 3. apsvērumā ir atgādināts, cik liela nozīme ir kopējai pieļaujamajai nozvejai, kas attiecībā uz zilajām tunzivīm ir noteikta daudzgažu plānā šīs zivju šķirnes krājumu atjaunošanai. Turklāt no Regulas preambulas 6. apsvēruma izriet, ka Komisijas inspektoru rīcībā esošā informācija liecina, ka zvejas iespējas, kas iedalītas seineriem, var tikt pilnībā izsmeltas pirms zvejas gada parastā noslējuma. No tā izriet, ka Komisija saistībā ar Regulu ir izpildījusi pienākumu

norādīt pamatojumu tiktāl, ciktāl runa ir par nopietniem draudiem zilo tunzivju krājumu saglabāšanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā.

- ⁶⁴ Attiecībā uz pierādījumiem par to, ka draudu šo zivju krājumu saglabāšanai pamatā ir seineru īstenotās zvejas darbības, kā arī tālākā šo zivju izkraušana krastā Kopienas uzņēmēju teritorijā, pirmkārt, no Regulas preambulas 7. apsvēruma izriet, ka *ICCAT* zinātniskā komiteja ir konstatējusi, ka šīs flotes pārmērīgā kapacitāte ir galvenais faktors, kas varētu izraisīt zilās tunzivs krājumu izsīkšanu Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā.
- ⁶⁵ Otrkārt, no Regulas preambulas 8. apsvēruma izriet, ka Komisijas rīcībā esošā informācija liecina, ka attiecīgās dalībvalstis nav nodrošinājušas pilnīgu atbilstību prasībām, kas noteiktas Regulā Nr. 1559/2007, kuras mērķis ir panākt zilo tunzivju krājumu atjaunošanu Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā.
- ⁶⁶ Šajā ziņā ir jāatgādina, ka dalībvalstīm saskaņā ar Savienības tiesībām noteiktie pienākumi ir obligāti, lai nodrošinātu zivju resursu aizsardzību, saglabātu jūras bioloģiskos resursus un to izmantošanu ilgstošā laika posmā, pastāvot atbilstošiem sociāliem un ekonomiskiem nosacījumiem (par kvotu neievērošanu no 1991. līdz 1996. zvejas gadam skat. 2002. gada 25. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-418/00 un C-419/00 Komisija/Francija, *Recueil*, I-3969. lpp., 57. punkts).
- ⁶⁷ Ņemot vērā šos apsvērumus, ir acīmredzams, ka Regulā ietvertajā pamatojumā pietiekamā apmērā ir sniegti pierādījumi par to, ka nopietnu draudu zilo tunzivju krājumu saglabāšanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā pamatā ir seineru īstenotās zvejas darbības, kā arī tālākā šo zivju izkraušana krastā Kopienas uzņēmēju teritorijā.

- 68 Visbeidzot, attiecībā uz šo pasākumu steidzamību Regulas preambulas 4. apsvērumā ir atgādināts, ka kopējās zivsaimniecības politikas mērķis ir nodrošināt zvejniecības jomas dzīvotspēju ilgtermiņā, atbilstoši piesardzības principam ilgtspējīgi izmantojot ūdeņu dzīvos resursus. Šis atgādinājums par Savienības izvirzīto mērķi un secinājums par seineriem piešķirto nozvejas kvotu drīzo izsmelšanu, kas katrā ziņā notiks pirms parastā zvejas gada noslēguma, ir pietiekams pamatojums steidzamībai, ar kādu Komisijai bija jārikojas atbilstoši piesardzības principam.
- 69 Līdz ar to uz pirmo un otro jautājumu ir jāatbild, ka, izskatot uzdotos jautājumus, nav atklājušies nekādi apstākļi, kas varētu ietekmēt Regulas spēkā esamību, ņemot vērā LESD 296. panta 2. punktā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu.

Par trešo jautājumu

- 70 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā Tiesai, vai Regula ir spēkā neesoša tādēļ, ka tajā paredzētie pasākumi ietekmē Kopienas uzņēmēju tiesisko palāvību, kas tiem bija radusies saistībā ar — it īpaši Regulā Nr. 446/2008 — noteiktajām zilo tunzivju nozvejas kvotām.
- 71 Jāatgādina, ka tiesības pamatoties uz tiesiskās palāvības principu ir ikvienai privātpersonai, kas atrodas situācijā, no kuras izriet, ka administrācija ir radījusi tai pamatotas cerības (šajā ziņā skat. 1987. gada 11. marta spriedumu lietā 265/85 *Van den Bergh en Jurgens* un *Van Dijk Food Products (Lopik)*/Komisija, *Recueil*, 1155. lpp., 44. punkts, kā arī 2004. gada 15. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-37/02 un C-38/02 *Di Leonardo* un *Dilexport*, Krājums, I-6911. lpp., 70. punkts).

- 72 Par garantijām, kas var radīt šādas cerības, lai arī kāda būtu forma, kurā tās ir paziņotas, ir uzskatāma precīza, beznosacījumu un saskaņota informācija no pilnvarotiem un ticamiem avotiem (skat. 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā C-537/08 P *Kahla Thüringen Porzellan*/Komisija, Krājums, I-12917. lpp., 63. punkts). Taču nav iespējams apgalvot, ka šis princips ir pārkāpts, ja administrācija nav devusi konkrētus solījumus (skat. 2006. gada 22. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-182/03 un C-217/03 Beļģija un *Forum 187*/Komisija, Krājums, I-5479. lpp., 147. punkts, kā arī 2007. gada 25. oktobra spriedumu lietā C-167/06 P *Komninou* u.c./Komisija, 63. punkts).
- 73 Arī gadījumā, ja rūpīgs un pieredzējis uzņēmējs var paredzēt tāda Kopienas pasākuma veikšanu, kas var ietekmēt tā intereses, tas uz šo principu nevar atsaukties, kad minētais pasākums tiek īstenots (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Van den Bergh en Jurgens* un *Van Dijk Food Products (Lopik)*/Komisija, 44. punkts, kā arī apvienotajās lietās Beļģija un *Forum 187*/Komisija, 147. punkts).
- 74 Kā pamatoti norādījusi Komisija, tā Kopienas uzņēmējiem nebija sniegusi nekādas garantijas, ka tiem tiks piegādāts viss zilo tunzivju daudzums, par kuru tie bija noslēguši līgumus ar zvejniekiem.
- 75 Turklāt iespēja veikt pasākumus, kuru rezultātā zvejas gads tiek pārtraukts pirms tā parastā datuma, tostarp ir paredzēta Pamatregulas 7. panta 1. punktā un 26. panta 4. punktā. Kopienas uzņēmēji, kuri nodarbojas ar zilo tunzivju iepirkšanu to audzēšanas un uzbarošanas nolūkā, nevar atsaukties uz tiesiskās palāvības aizsardzību, jo tiem bija iespējams paredzēt, ka šādi pasākumi varētu tikt veikti.

- 76 Līdz ar to uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka, izskatot uzdoto jautājumu, nav atklājušies nekādi apstākļi, kas varētu ietekmēt Regulas spēkā esamību, ņemot vērā tiesiskās palāvības aizsardzības principu.

Par ceturto un piekto jautājumu

- 77 Ar šiem jautājumiem iesniedzējtiesa būtībā jautā Tiesai, vai Regula ir pretrunā samērīguma principam tiktāl, ciktāl tajā, sākot no konkrēta datuma, Kopienas uzņēmējiem ir noteikts aizliegums atļaut veikt izkraušanu krastā vai ievietošanu sprostos, lai audzētu vai nobarotu zilās tunzivis, pat ja tās ir nozvejotas pirms šā datuma vai ja tās ir nozvejojuši kuģi, kuri peld ar trešās valsts karogu. Iesniedzējtiesa pauž arī šaubas par Regulā paredzēto pasākumu piemērotību zilo tunzivju krājumu atjaunošanas mērķa sasniegšanai.
- 78 Attiecībā uz zilo tunzivju, uz kurām attiecas izkraušanas krastā aizliegums, nozvejas datumu ir jānorāda, ka no Regulas preambulas 10. apsvēruma izriet, ka attiecībā uz Kopienas uzņēmējiem noteiktais aizliegums atļaut izkraut krastā, iesprodot, lai uzbārotu vai audzētu, un pārkraut Kopienas ūdeņos vai ostās zilās tunzivis, kuras seineri nozvejojuši Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45°R garuma un Vidusjūrā, tika paredzēts, lai pastiprinātu minēto zvejas aizliegumu pasākumu efektivitāti, un tam tādējādi ir vienīgi papildu raksturs. Līdz ar to Regulas 3. pants, ņemot vērā šīs pašas regulas 1. un 2. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmējiem noteiktais aizliegums nav attiecināms uz pirms 2008. gada 16. jūnija vai 2008. gada 23. jūnija — atkarībā no karoga, ar kādu peld seineris, un neatkarīgi no to izkraušanas krastā datuma — nozvejotajām zilajām tunzivīm.

- 79 Turklāt ir jāatceras, ka samērīguma princips, kas ir viens no Savienības tiesību vispārējiem principiem, prasa, lai līdzekļi, kurus pielieto, īstenojot Savienības tiesību normu, būtu piemēroti attiecīgā mērķa īstenošanai un nepārsniegtu to, kas ir nepieciešams, lai to sasniegtu (šajā ziņā skat. 2004. gada 14. decembra spriedumu lietā C-210/03 *Swedish Match*, Krājums, I-11893. lpp., 47. punkts, kā arī 2009. gada 7. jūlija spriedumu lietā C-558/07 *S.P.C.M.* u.c., Krājums, I-5783. lpp., 41. punkts).
- 80 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības likumdevējam kopējās lauksaimniecības politikas, tai skaitā zivsaimniecības, jomā ir plaša rīcības brīvība, kas atbilst politiskajai atbildībai, kas tam piešķirta LESD 40.–43. pantā. Līdz ar to tiesas pārbaude ir jāveic tikai par to, vai attiecīgais pasākums nav spēkā neesošs acīmredzamas kļūdas vai pilnvaru nepareizas izmantošanas dēļ un vai attiecīgā iestāde nav acīmredzami pārkāpusi savas rīcības brīvības robežas (šajā ziņā skat. 2001. gada 12. jūlija spriedumu lietā C-189/01 *Jippes* u.c., *Recueil*, I-5689. lpp., 80. punkts; iepriekš minēto 2004. gada 9. septembra spriedumu lietā Spānija/Komisija, 23. punkts, kā arī 2006. gada 23. marta spriedumu lietā C-535/03 *Unitymark* un *North Sea Fishermen's Organisation*, Krājums, I-2689. lpp., 55. punkts).
- 81 Runājot par šī principa īstenošanas apstākļu pārbaudi tiesā, ņemot vērā plašo rīcības brīvību, kas ir piešķirta Savienības likumdevējam kopējās lauksaimniecības politikas, tai skaitā zivsaimniecības, jomā, tikai šajā jomā pieņemta pasākuma acīmredzama neatbilstība kompetentās iestādes izvirzītajam mērķim var ietekmēt šāda pasākuma likumīgumu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Unitymark* un *North Sea Fishermen's Organisation*, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 82 Līdz ar to Tiesai ir jāpārbauda, vai Kopienas uzņēmējiem noteiktais aizliegums atļaut izkraut krastā, iesprostot, lai uzbarotu vai audzētu, un pārkraut Kopienas ūdeņos vai ostās zilās tunzivis, kuras pēc 2008. gada 16. vai 23. jūnija Atlantijas okeānā uz

austrumiem no 45°R garuma un Vidusjūrā nozvejojuši seineri, nav bijis acīmredzami neatbilstošs.

⁸³ Padomes mērķis, pieņemot Regulu Nr. 1559/2007, bija īstenot *ICCAT* ieteikto plānu attiecībā uz zilo tunzivju krājumu atjaunošanu. Šī atjaunošana, kā tas atgādināts šīs regulas preambulas 3. apsvērumā, bija jāveic, pakāpeniski samazinot kopējās pieļaujamās nozvejas apjomu. Šī kopējā pieļaujamā nozveja, kuras apjoms ir norādīts šīs regulas 3. pantā, ir sadalīta starp Savienību un citām *ICCAT* līgumslēdzējpusēm. Līdz ar to dalībvalstīm piešķirto kvotu ievērošana ir nepieciešama, lai būtu iespējams sasniegt zilo tunzivju krājumu atjaunošanas mērķi. Tādējādi zvejas aizlieguma pasākumi, kurus Komisija, pamatojoties uz to, ka šīs kvotas tuvākajā laikā tiks izsmeltas, bija noteikusi Regulā, nav acīmredzami neatbilstoši.

⁸⁴ Tāpat arī Kopienas uzņēmējiem noteiktais aizliegums atļaut izkraut krastā, iesprotot, lai uzbarotu vai audzētu, un pārkraut Kopienas ūdeņos vai ostās zilās tunzivis, kas nozvejotas pēc 2008. gada 16. vai 23. jūnija, neatkarīgi no tā, ar kādas valsts karogu peld tās nozvejojušais seineris, nav acīmredzami neatbilstošs, jo tas ļauj sasniegt arī mērķi ievērot kopējo pieļaujamo nozveju, kuras samazināšana ilgtermiņā ļautu atjaunot zilo tunzivju krājumus.

⁸⁵ Līdz ar to uz ceturto un piekto jautājumu ir jāatbild, ka, izskatot uzdotos jautājumus, nav atklājušies nekādi apstākļi, kas varētu ietekmēt Regulas spēkā esamību, ņemot vērā samērīguma principu.

Par sesto jautājumu

- ⁸⁶ Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā Tiesai, vai Regula ir spēkā neesoša tādēļ, ka tajā, pirmkārt, ir nošķirti seineri, kuri peld ar Spānijas karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī (turpmāk tekstā - “Spānijas seineri”), un seineri, kuri peld ar Grieķijas, Itālijas, Francijas, Kipras un Maltas karogu vai ir reģistrēti šajās dalībvalstīs (turpmāk tekstā — “pārējie seineri”), un, otrkārt, šīs sešas dalībvalstis ir nošķirtas no citām dalībvalstīm, tādējādi radot diskrimināciju pilsonības dēļ, kas ir pretrunā EKL 12. pantam.
- ⁸⁷ Ir jāprecizē, ka Regula attiecas vienīgi uz zilās tunzivis zvejojošiem seineriem un tā neattiecas uz zilo tunzivju zvejošanu, izmantojot citas zvejas metodes, tostarp nerūpniecisko zveju.
- ⁸⁸ Ievērojot nediskriminācijas principu, līdzīgās situācijās nebūtu piemērojami atšķirīgi noteikumi un dažādās situācijās savukārt nebūtu piemērojami vienādi noteikumi, ja vien šāda attieksme nav objektīva pamatota (it īpaši skat. 1995. gada 17. oktobra spriedumu lietā C-44/94 *Fishermen's Organisations* u.c., *Recueil*, I-3115. lpp., 46. punkts; 2006. gada 30. marta spriedumu apvienotajās lietās C-87/03 un C-100/03 *Spānija/Padome*, Krājums, I-2915. lpp., 48. punkts, kā arī 2007. gada 8. novembra spriedumu lietā C-141/05 *Spānija/Padome*, Krājums, I-9485. lpp., 40. punkts).
- ⁸⁹ Vispirms ir jākonstatē, ka Regulā neminēto dalībvalstu situācija bija atšķirīga no pārējo dalībvalstu situācijas. Proti, 2008. gadā nevienam seinerim, kas peld ar Regulā neminēto dalībvalstu karogu, nebija izsniegta atļauja zilo tunzivju zvejošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā atbilstoši Regulas Nr. 1559/2007 12. panta 1. punktam.

- ⁹⁰ Runājot par Regulā minētajām dalībvalstīm, Komisija bija atļāvusi Spānijas seineriem zvejojot zilās tunzivis Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45°R garuma un Vidusjūrā, paturēt tās uz kuģa, iesprodot, lai uzbarotu vai audzētu, pārkraut, pārvietot vai izkraut krastā līdz 2008. gada 23. jūnijam, lai gan pārējiem seineriem šīs darbības bija aizliegts veikt jau pēc 2008. gada 16. jūnija.
- ⁹¹ Ar šo regulu Komisija atļāva Kopienas uzņēmējiem atļaut izkraut krastā, iesprodot, lai uzbarotu vai audzētu, un pārkraut zilās tunzivis, kuras attiecīgajā apgabalā līdz 2008. gada 23. jūnijam bija nozvejojuši Spānijas seineri, lai gan šādas darbības saistībā ar pārējo seineru pēc 2008. gada 16. jūnija nozvejotajām zilajām tunzivīm bija aizliegts veikt.
- ⁹² Tādējādi Regulā pret šīm divām kuģu kategorijām ir paredzēta atšķirīga attieksme atkarībā no tā, ar kādas valsts karogu tie peld vai kādā valstī tie ir reģistrēti, kā arī pret Kopienas uzņēmējiem atkarībā no tā, vai tiem ir bijušas līgumattiecības ar Spānijas seineriem vai nē. Ir jāpārbauda, vai pastāv objektīvi iemesli, kas varētu pamatot šādu atšķirīgu attieksmi.
- ⁹³ Ir jāatgādina, ka atšķirīgas situācijas raksturojošie elementi un to salīdzināmais raksturs cita starpā ir jānosaka un jānovērtē, ņemot vērā Savienības tiesību akta, ar ko ievieš šo atšķirību, mērķi (pēc analogijas skat. 2008. gada 16. decembra spriedumu lietā C-127/07 *Arcelor Atlantique* un *Lorraine* u.c., Krājums, I-9895. lpp., 26. punkts, kā arī 2010. gada 18. novembra spriedumu lietā C-356/09 *Kleist*, Krājums, I-11939. lpp., 34. punkts).

⁹⁴ Regula tika pieņemta, pamatojoties uz Pamatregulas 7. panta 1. punktu. Saskaņā ar šo tiesību normu — kā atgādināts arī šī sprieduma 62. punktā — Komisija ir tiesīga, tai skaitā pati pēc savas ierosmes, lemt par ārkārtas pasākumu piemērošanu, ja ir izpildīti trīs nosacījumi. Vispirms ir jāpastāv nopietniem draudiem attiecībā uz dzīvo resursu saglabāšanu vai jūras ekosistēmu. Tālāk šiem draudiem ir jābūt tādiem, kas rodas zvejas darbību rezultātā. Visbeidzot, ir jābūt vajadzībai pēc tūlītējas rīcības, lai novērstu šos draudus. Saistībā ar šo pēdējo aspektu Pamatregulas 7. panta 3. punktā ir precizēts, ka ārkārtas pasākumi stājas spēkā nekavējoties.

⁹⁵ Līdz ar to ir acīmredzams, ka gadījumos, kad Komisijas rīcības pamats ir Pamatregulas 7. panta 1. punkts, tā atbilstoši šīs regulas 2. panta 1. punktam, “veicot pasākumus, kas paredzēti, lai aizsargātu un saglabātu ūdeņu dzīvos resursus, piemēro tālredzīgu pieeju”, kas atbilstoši šai tiesību normai ir piemērots līdzeklis, lai sasniegtu kopējās zivsaimniecības politikas mērķus.

⁹⁶ Tādējādi, īstenojot pasākumus, kas veikti, pamatojoties uz Pamatregulas 7. pantu, atšķirīga attieksme var būt pamatojama, ja tā ļauj labāk sasniegt mērķus saglabāt ūdens dzīvos resursus vai aizsargāt jūras ekosistēmu.

⁹⁷ Attiecībā uz Regulu Komisija uzskatīja, ka pastāv nopietni draudi zilās tunzivs krājumu saglabāšanai šajā regulā minētajā jūras apgabalā un ka šo draudu pamatā ir seineru veiktā zvejas darbība. No šīs regulas preambulas 7. apsvēruma izriet, pirmkārt, ka seineru flotei ir pārmērīga kapacitāte un, otrkārt, ka viena seinera nozvejas

kapacitāte ir tik liela, ka kopējo pieļaujamo nozvejas līmeni var sasniegt vai pārsniegt ļoti ātri.

- 98 Lai pamatotu atšķirību saistībā ar aizlieguma pasākuma spēkā stāšanās brīdi attiecībā uz Spānijas seineriem, Komisija ir norādījusi, ka, ņemot vērā to nelielo skaitu, šie kuģi, visticamāk, nepārsniegs tiem piešķirto nozvejas kvotu līdz 2008. gada 23. jūnijam, savukārt šāds risks saistībā ar pārējiem seineriem, ņemot vērā to ievērojamo skaitu, pastāvēja pēc 2008. gada 16. jūnija.
- 99 Kā pamatoti ir norādījusi Komisija, tā nepārtrauca zilās tunzivs nozvejas darbības, pamatojoties uz Pamatregulas 26. panta 4. punktu, jo šāda pasākuma priekšnosacījums ir dalībvalstij piešķirtās kvotas izsmelšana, kas šajā gadījumā tā nebija. Mērķis, ko bija paredzēts sasniegt, bija saistīts vienīgi ar konkrēta zvejas veida, proti, zvejas, izmantojot seinerus, atcelšanu, kaut arī dalībvalstīm piešķirtās kvotas vēl nebija izsmeltas.
- 100 Ņemot vērā Tiesai sniegtos paskaidrojumus, nav konstatējamas objektīvas atšķirības starp seineriem atkarībā no tā, ar kādas dalībvalsts karogu tie peld, vai atkarībā no dalībvalsts, kurā tie reģistrēti, kas būtu attiecināmas uz to zilās tunzivs nozvejas kapacitāti un to ietekmi uz šīs zivju sugas krājumu izsmelšanu. Nav pierādīts vai kaut vai tikai apgalvots, ka Spānijas seineri šajā ziņā atšķirtos no pārējiem Regulā minētajiem seineriem.
- 101 Līdz ar to, neraugoties uz to, ka Komisija ir norādījusi, ka tā nav veikusi aizlieguma pasākumus dalībvalstīm piešķirto kvotu izsmelšanas riska dēļ, ir jākonstatē, ka aizlieguma pasākumu spēkā stāšanās attiecībā uz Spānijas seineriem atlikšana līdz

2008. gada 23. jūnijam ir pamatota vienīgi ar šo kvotu izsmelšanas risku, kaut arī runa bija tikai par šiem seineriem piešķirtajām kvotām. Atšķirīgā attieksme, kas rodas šīs atlikšanas dēļ, līdz ar to šķiet pamatota tikai ar attiecību starp šo seineru skaitu un attiecībā uz tiem piešķirto zilās tunzivis nozvejas kvotu.

¹⁰² No šiem apsvērumiem izriet, ka, kaut arī Komisijas rīcības mērķis bija novērst zilās tunzivis krājumu izsmelšanu Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā un atšķirīgu attieksmi pret seineriem un pārējiem kuģiem vai zvejas rīkiem tā ir piemērojusi, pamatojoties, kā minēts šī sprieduma 97. punktā, uz to kapacitāti izsmelt zilās tunzivis krājumus, aizlieguma pasākumu spēkā stāšanos attiecībā uz Spānijas seineriem tā ir atlikusi līdz 2008. gada 23. jūnijam, pamatojoties tikai un vienīgi uz to teorētiski iespējamo kapacitāti sasniegt tiem piešķirto nozvejas kvotu, nevis uz to faktiski pastāvošo zilo tunzivju nozvejas kapacitāti.

¹⁰³ Kā savu secinājumu 125. punktā norādījusi ģenerālvokāte, no Komisijas rakstveida apsvērumiem izriet, ka katras dalībvalsts kvota bija sadalīta atbilstoši kuģu, kas peld ar attiecīgās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti tajā, skaitam. 2008. gadā 131 seinera, kam bija atļauts zvejot zilās tunzivis Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā, sadalījums bija šāds: 1 piederēja Kiprai, 4 — Maltai, 6 — Spānijai, 16 — Grieķijai, 36 — Francijai un 68 — Itālijai. Individuālā kvota seineriem, kuri ir garāki par 24 metriem, attiecībā uz Francijas seineriem bija noteikta robežās no 110 līdz 120 tonnām, Itālijas seineriem — 52 tonnas un Spānijas seineriem — robežās no 251 tonnas līdz 352 tonnām.

¹⁰⁴ Komisija tiesas sēdē arī paskaidroja, ka Spānijas seineri pārsvarā zvejo Baleāru salu apgabalā un savu zvejas sezonu uzsāk nedēļu vēlāk nekā pārējie seineri. Tomēr Komisija savus apgalvojumus ir pamatojusi vienīgi ar savu rakstveida apsvērumu 6. pielikumā ietvertu dokumentu. No šī dokumenta izriet, pirmkārt, ka Spānijas seineri zilās tunzivis Baleāru salu apgabalā ir zvejojuši vismaz kopš 2008. gada 27. maija un,

otrkārt, ka Francijas seineri arī ir zvejojuši tajā pašā apgabalā un tajā pašā laika posmā, un līdz ar to Spānijas seineru situācija nav bijusi individuāla.

- 105 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1559/2007 5. panta 2. punktu no 1. jūlija līdz 31. decembrim Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā ir aizliegts zvejot zilās tunzivis, izmantojot riņķvadus, un attiecībā uz Spānijas seineriem nav paredzēts nekāds izņēmums saistībā ar to zvejas sezonas vēlāku uzsākšanu.
- 106 No visiem šiem apsvērumiem izriet, ka nav ticis pierādīts, ka Spānijas seineri būtu tādā situācijā, kas būtu objektīvi atšķirīga no situācijas, kādā ir Regulā minētie pārējie seineri, kas tādējādi varētu pamatot to, ka aizlieguma pasākumu, kas tiek veikti, lai labāk aizsargātu zilās tunzivis krājumus Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā, spēkā stāšanās saistībā ar šiem seineriem tiek atlikta līdz 2008. gada 23. jūnijam.
- 107 Līdz ar to, kaut arī tā, pamatojoties uz Pamatregulas 7. panta 1. punktu un ņemot vērā seineru darbību, izmantojot riņķvadus, rīkojās ar mērķi novērst zilās tunzivis krājumu izsmelšanas risku Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā, Komisija zvejas aizlieguma pasākumu spēkā stāšanos attiecībā uz Spānijas seineriem ir atlikusi līdz 2008. gada 23. jūnijam, objektīvi nepamatojot šo papildu termiņu attiecībā pret mērķi, kuru ar to ir paredzēts sasniegt.
- 108 Šādi rikodamās, Komisija ir atšķirīgi attiekusies pret Spānijas seineriem un pārējiem seineriem, objektīvi nepamatojot šādu atšķirīgu attieksmi. No tā izriet, ka šis nediskriminācijas principa pārkāpums ietekmē Regulas spēkā esamību tiktāl, ciktāl Spānijas seineriem bija atļauts zvejot zilās tunzivis pēc 2008. gada 16. jūnija un pēc šī

datuma paturēt tās uz kuģa, iesprostot, lai uzbarotu vai audzētu, pārkraut, pārvietot vai izkraut krastā.

- ¹⁰⁹ Runājot par Kopienas uzņēmējiem, Regulas 3. panta 2. punktā minētie Kopienas uzņēmēji bija noslēguši līgumus ar Spānijas seineriem par zilo tunzivju iegādi un tādēļ tiem bija atļauts izkraut krastā, iesprostot, lai uzbarotu vai audzētu, un pārkraut zilās tunzivis, kuras laika posmā no 2008. gada 16. jūnija līdz 2008. gada 23. jūnijam bija nozvejojuši šie seineri.
- ¹¹⁰ Savukārt šīs regulas 3. panta 1. punktā minētajiem uzņēmumiem, tostarp arī *AJD Tuna*, kuri arī bija noslēguši šādus līgumus ar pārējiem seineriem, bija aizliegts veikt šādas darbības attiecībā uz zilajām tunzivīm, kuras pēc 2008. gada 16. jūnija nozvejojuši šie seineri. Pret šīm divām Kopienas uzņēmēju kategorijām tika piemērota atšķirīga attieksme, un šī atšķirīgā attieksme ir tiešas nepamatotās atšķirīgās attieksmes, kas tika piemērota attiecībā pret Spānijas seineriem, sekas.
- ¹¹¹ Kopienas uzņēmējiem, kas bija noslēguši līgumus ar Spānijas seineriem, pastāvošā iespēja atļaut izkraut krastā, iesprostot, lai uzbarotu vai audzētu, un pārkraut zilās tunzivis, kuras laika posmā no 2008. gada 16. jūnija līdz 2008. gada 23. jūnijam bija nozvejojuši šie seineri, nav pamatota, jo šie uzņēmēji ir tādā situācijā, kas ir objektīvi līdzvērtīga pārējo uzņēmēju situācijai.
- ¹¹² Šis nediskriminācijas principa pārkāpums ietekmē Regulas spēkā esamību tiktāl, ciktāl Kopienas uzņēmēji, kas bija noslēguši līgumus ar Spānijas seineriem par zilo tunzivju iegādi, varēja turpināt savu darbību saistībā ar zilajām tunzivīm, kuras nozvejošanas pēc 2008. gada 16. jūnija, ņemot vērā šiem seineriem piešķirto atļauju veikt zvejas darbības pēc šā datuma.

- 113 Līdz ar to uz sesto jautājumu ir jāatbild šādi: Regula ir spēkā neesoša tiktāl, ciktāl, ņemot vērā, ka tā ir tikusi pieņemta, pamatojoties uz Pamatregulas 7. panta 1. punktu, attiecībā uz Spānijas seineriem un Kopienas uzņēmējiem, kas noslēguši attiecīgus līgumus ar tiem, tajā noteiktie aizlieguma pasākumi stājas spēkā, sākot no 2008. gada 23. jūnija, savukārt attiecībā uz pārējiem seineriem un Kopienas uzņēmējiem, kas noslēguši līgumus ar tiem, šie aizlieguma pasākumi stājas spēkā, sākot no 2008. gada 16. jūnija, nesniedzot objektīvu pamatojumu šādai atšķirīgai attieksmei.
- 114 Ņemot vērā uz sesto jautājumu sniegto atbildi, nav atsevišķi jāatbild uz uzdoto desmito jautājumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 115 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzētāja, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) izskatot uzdotos jautājumus, nav atklājušies nekādi apstākļi, kas varētu ietekmēt Komisijas 2008. gada 12. jūnija Regulas (EK) Nr. 530/2008, ar ko nosaka ārkārtas pasākumus attiecībā uz seineriem, kas zvejo zilās tunzivis Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45°R garuma un Vidusjūrā, kā arī Padomes 2002. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības

resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku 7. panta 2. punkta spēkā esamību, ņemot vērā sacīkstes principu un efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu;

- 2) izskatot uzdotos jautājumus, nav atklājušies nekādi apstākļi, kas varētu ietekmēt Regulas Nr. 530/2008 spēkā esamību, ņemot vērā LESD 296. panta 2. punktā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, tiesiskās palāvības aizsardzības principu un samērīguma principu;
- 3) Regula Nr. 530/2008 ir spēkā neesoša tiktāl, ciktāl, ņemot vērā, ka tā ir tikusi pieņemta, pamatojoties uz Regulas Nr. 2371/2002 7. panta 1. punktu, attiecībā uz seineriem, kuri peld ar Spānijas karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, kā arī Kopienas uzņēmējiem, kas noslēguši attiecīgus līgumus ar tiem, tajā noteiktie aizlieguma pasākumi stājas spēkā, sākot no 2008. gada 23. jūnija, savukārt attiecībā uz seineriem, kuri peld ar Maltas, Grieķijas, Francijas, Itālijas un Kipras karogu vai ir reģistrēti minētajās dalībvalstīs, kā arī Kopienas uzņēmējiem, kas noslēguši līgumus ar tiem, šie aizlieguma pasākumi stājas spēkā, sākot no 2008. gada 16. jūnija, nesniedzot objektīvu pamatojumu šādi atšķirīgai attieksmei.

[Paraksti]